

ФІЛОСОФІЯ ОСВІТИ ДОРΟΣЛИХ – зміна освітніх парадигм, парадигмальний зсув в ідеології освіти, що створює умови для формування нової Ф.о.д., філософії нового історичного часу. Попередні (відпрацьовані в часі) парадигми були історично актуальні, проте їх орієнтація спрямувалася переважно на професійне самовизначення людини. Сучасні соціокультурні умови вимагають виходу за межі професійної кваліфікації в метапрофесіональний простір. Ф.о.д. ґрунтується на спробі осмислення базових принципів, етичних дилем, ціннісних орієнтацій та практичних підходів, що притаманні європейській політиці в освіті дорослих, як одного з сегментів пожиттєвого навчання.

Ф.о.д. у методологічному та парадигмальному контексті відкриває додаткові можливості прискорення розвитку дослідницьких методів та інтелектуальних парадигм, адже з'являються нові пізнавальні установки, відбувається переосмислення категорій та понять, визначаються нові форми пояснення від масштабу соціального буття до проблем повсякденного життя людей у ракурсі освітніх потреб.

Ф.о.д. розглядає освіту як ідеальний об'єкт, пов'язаний з такими сферами, як соціум і культура, що живе за своїми внутрішніми законами. Розуміння дорослості як культурного феномена відображає фрагмент реального світу, безпосередньо сприймається суб'єктом як цілісний самодостатній стан, як самооцінююча і саморозвиваюча форма життя, як реальність, що екзистенціально існує і проявляє себе. Сучасне зріле доросле покоління більш самодостатнє, більш здатне до моделювання нового. Таким чином, сучасний період вирішення проблем у галузі освіти дорослих зумовлюється значною відкритістю до нових ідей, концепцій, підходів, напрямів, а готовність суспільства до глобальних перетворень значною мірою залежить від розробленості технологій і систем освіти дорослих, їх орієнтації на розвиток особистості, творчих здібностей, професійних компетенцій.

Калюжна Т.Г.